

Een DATE uit duizenden

Begin 2024 telde Nederland 3,3 miljoen alleenstaanden, van wie de helft op zoek is naar de liefde. Dat leidde tot zo'n 22 miljoen dates per jaar. In deze Mijn Geheim Special kijken Renate, Kim, Josefien, Parvati en Yelena terug op hun geslaagde dates.

Tekst: Jet Hoogenwaard - Foto's: Getty Images / Privébezt

Na jaren vond Josefien (20) haar trainer nóg leuker

'Het leeftijdsverschil viel weg, de klik bleef'

Vincent werd mijn volleybaltrainer, toen ik veertien was. Meteen vond ik hem leuk, maar ja, ik vond wel vaker iemand leuk. Bovendien was hij een stuk ouder, al boven de twintig, dus het zat er niet in. Hij bleef een paar jaar lang mijn coach en trainer en we leerden elkaar steeds beter kennen. We hadden duidelijk een klik. Vaak bleef ik na de training even hangen om met hem te kletsen. Mijn moeder had in die tijd weleens een grapje gemaakt, nadat ze bij een wedstrijd een keertje uitgebreid met Vincent had gepraat: **'Met zo'n jongen mag je wel thuis komen, Fien!'**

Waarop ik antwoordde: 'Mám, hij is veel te oud!'

Maar naarmate ik ouder werd, viel dat leeftijdsverschil steeds meer weg.

De klik bleef.

Ik was achttien, toen Vincent me vroeg om mee te doen aan een toernooi met gemixte teams. Dat wilde ik wel. Op dat toernooi zag ik hem van een heel andere kant. Hij was uitbundig en maakte grapjes met zijn vrienden. Hij was niet zo rustig als hij als trainer altijd was. Een klik hadden we al, maar vanaf toen keek ik met andere ogen naar hem. Na dat toernooi bleven we whatsappen. Op een dag stuurde hij me een berichtje waarbij ik dacht: is hij nu aan het polsen of ik meer wil dan alleen vrienden zijn? Ik liet hem weten dat ik er wel op in zou gaan als hij me uit zou vragen. 'Oké, wil je dan eens wat gaan doen samen?' vroeg hij. Ik stemde toe. Omdat ik het low-budget wilde houden, besloten we een wandeling te gaan maken in de Biesbosch. Toen hij me op kwam halen, wilde hij me een omhelzing geven,

maar ik had dat niet door. Voordat hij wat kon zeggen, liep ik met uitgestoken handen naar hem toe en riep: 'Moet je mijn handen voelen! Die zijn echt koud!' Achteraf hoorde ik dat hij daar een beetje van in de war raakte. Na een tijdje gingen we op een bankje zitten, waar hij me kuste. Een volgende date volgde snel: samen een potje poolen. Toen hij me thuisbracht, hadden we moeite met afscheid nemen. Tot diep in de nacht bleven we in zijn auto kletsen. **Na die avond hadden we allebei het gevoel dat het iets blijvends was.** Toch duurde het daarna nog een paar weken voordat het officieel werd tussen ons. Daarvoor wilden we eerst helemaal zeker zijn van elkaar. Dat zijn we inmiddels wel, ik kan me niet meer voorstellen dat Vincent niet bij me hoort. Die dates van ons waren meer dan geslaagd." □

'Op dat toernooi zag ik een andere kant van hem. Hij was uitbundig en grappig'

Renate (52) wilde haar profiel op de datingsite wissen

‘Franks berichtje kwam net op tijd binnen’

Ik was 48 toen ik na een relatie van 31 jaar alleenstaand werd. Ik vond het alleenzijn vreselijk. Mijn zoon woonde grotendeels bij mij, ik had dus wel gezelschap. **Maar ik miste een partner. Iemand die een arm om je heen slaat, die vraagt hoe je dag is geweest.** Uiteindelijk maakte ik een profiel aan op een datingsite. Het leverde me een paar vriendschappelijke contacten op, maar de liefde kwam ik niet tegen. Het viel me op dat, als een man een bericht stuurde, het vaak over mijn uiterlijk

Dat werd nog een berichtje en nóg een. Die avond besloten we te bellen en Frank zei uiteindelijk: ‘Morgen kom ik jouw kant op.’ Dat ging wel snel, maar het gekke was dat het voelde alsof ik hem al jaren kende. Dus hoewel ik heel zenuwachtig was en die avond zelfs op het punt heb gestaan om het af te blazen, dacht ik: laat maar komen, we zien wel.

De volgende dag stond hij voor de deur: een goedverzorgde man met wie het meteen vertrouwd voelde. In de tuin kletsten we heel wat af. Daarna hebben we een wandelingetje gemaakt en pas in de avond ging hij weer naar huis. Bij het afscheid maakte hij geen aanstalten om een nieuwe afspraak te maken, ook zei hij niet zoiets als: ‘tot een volgende keer’. Dat bracht me wat in de war en maakte me verdrietig. Zou ik hem nog eens zien?

Gelukkig belde hij dezelfde avond nog om me te laten weten dat hij veilig thuis was. En de volgende morgen om te zeggen dat hij vier dagen mijn kant op kwam. Ik opperde nog dat het misschien beter was als hij in een hotel zou verblijven, maar daar wilde hij niets van weten. ‘Ik kom naar jou of ik kom niet,’ zei hij. Vanaf die dag zijn we niet meer uit elkaar geweest. Frank is mijn maatje, mijn zielsverwant.

Mijn alles. We waren net twee puzzelstukjes die precies in elkaar pasten: alsof het zo moest zijn. Afgelopen september zijn we getrouwd. We hebben in elkaar de liefde gevonden. En dan te bedenken dat ik hem bijna had weggeklikt!

‘We hebben in elkaar de liefde gevonden. En dan te bedenken dat ik hem bijna had weggeklikt’

ging. Dat stond me tegen. Op een dag besloot ik mijn account te verwijderen. Net toen ik op de delete-toets wilde drukken, kwam een berichtje in beeld, van Frank, 59 jaar: *Hoi, hoe gaat het met jou?*

Dat was eens wat anders dan *wat ben jij een mooie vrouw!* Ik wachtte met verwijderen en stuurde een reactie.

Foto: Create & Trends

Op FB kreeg Parvati (41) een vriendschapsverzoek van Sander

‘In hem vond ik mijn zielsmaatje’

Op een dag kreeg ik op Facebook een vriendschapsverzoek van Sander, waar ik niks mee deed. Een paar weken later kwam zijn foto weer tevoorschijn. Ook al was het echt niks voor mij om te reageren, vroeg ik: *Kennen wij elkaar?* Wat bleek? Hij had mijn naam van de vrouw van onze gemeenschappelijke garagehouder gekregen. Op haar vraag hoe het met de liefde ging, had hij gekscherend gevraagd of zij iemand voor hem wist. **Sander maakte me nieuwsgierig. En de berichtjes waren gezellig,** we bleven ze sturen naar elkaar. Zo leerden we elkaar kennen. Na een tijdje wilden we elkaar in het echt zien. Omdat het midden in de

coronatijd was, zat leuk op stap gaan er niet in. We spraken af in een hotel/restaurant bij het bos, zodat we met een wandeling konden starten. We waren allebei erg nerveus, vooral omdat het via die berichtjes zo klikte. Ik was bang voor een addertje onder het gras. Maar het was een perfecte date. Het voelde alsof ik in Sander mijn zielsmaatje had gevonden. Als ik in zijn ogen keek, was dat bijna ‘eng’. **Alsof er iets gekoppeld werd, wat lang losgekoppeld was geweest. Magisch!** Sander heeft vier kinderen, ik twee. Na die date kwam het moment van de kennismaking met onze kinderen. Gelukkig was dat ook een match, het klikte allemaal. Nu zijn we een grote,

samengestelde familie. Na anderhalf jaar nog steeds smoorverliefd te zijn, heeft Sander mij ten huwelijk gevraagd. Na mijn parachutesprong! Toen ik landde, stonden de kinderen te wachten. En Sander. **Hij vroeg me ten huwelijk en natuurlijk zei ik ja.** We zijn op 20 juli 2024 getrouwd, in de tuin van het hotel van onze eerste ontmoeting. Het was sprookjesachtig, met witte paarden en mijn zoons die me opwachtten om samen met mij naar Sander te lopen. Als kers op de taart hield ik tijdens onze huwelijksreis

‘Als ik hem in zijn ogen keek... Magisch!’

een positieve zwangerschapstest in handen. In april verwachten we een kindje van ons samen. Het organiseren van mijn bruiloft heeft me ook op het spoor gezet van een start als weddingplanner, onder de naam Wedding Queen. Het was zo leuk om te doen, dat ik mijn ervaring graag voor anderen inzet. **Dat vriendschapsverzoek van Sander heeft dus mooie dingen in werking gezet.** We hadden geen moment gedacht dat we ooit nog zo’n mooie, pure liefde zouden meemaken. Het is het mooiste wat er is.

Toen Kim (25) hem zag, wist ze meteen dat Maurice de man was met wie ze de rest van haar leven wil doorbrengen

‘De eerste date was niet zo romantisch, wel heel speciaal’

Ik was niet op zoek naar liefde, maar naar vriendschappen en Maurice (32) ook. Maar tijdens het chatten voelde ik al dat hij voor mij bijzonder kon worden. Vooral omdat hij lief reageerde, toen ik me kwetsbaar opstelde. Ik ben veel gepest en vertelde dat ik soms het leven niet meer zag zitten. Zijn antwoord zal ik nooit vergeten: ‘Je bent een mooi mens, het leven heeft je nog zoveel meer te bieden! En ik zal er altijd voor je zijn.’ **Onze eerste date ontstond spontaan. Ik wilde gaan shoppen en Maurice wilde graag mee,** ook al had ik hem gewaarschuwd dat ik een lastige kledingkoper was. Wat vond ik het spannend! Maar toen ik hem zag, ‘wist’ ik meteen: met hem wil ik de rest van mijn leven doorbrengen.

Het bleek dat we veel dezelfde interesses hadden, maar ook dat we met dezelfde uitdagingen te maken hadden gehad. Zo zijn we erg gepest, waardoor we minder vertrouwen in mensen hebben gekregen. Maar bij Maurice voelde ik me meteen op mijn gemak en dat was omgekeerd ook zo. We gingen eerst lunchen en daarna winkelen. Omdat hij Harry Potterfan is, bleef hij hangen toen we ergens Harry Potterspullen tegenkwamen. Omdat het te lang duurde naar mijn zin, pakte ik zijn hand om hem mee te trekken. **Dat was het moment dat bij Maurice de vonk oversloeg, vertelde hij later.** Ik woonde in een andere plaats dan hij, waardoor ik na onze date een andere bus moest hebben, maar omdat Maurice langer bij me wilde zijn,

stapte hij dezelfde bus in. Vanuit mijn woonplaats pakte hij daarna de bus naar huis. **Eenmaal thuis zaten we alweer te appen.** We voelden allebei dat we voor elkaar bestemd waren en kregen een relatie. We wonen nu zes jaar samen en hebben al veel meegemaakt, zoals afscheid nemen van dierbaren. Maar we hebben ook een hond en twee neefjes mogen verwelkomen. Onze eerste date was dan niet zo bijzonder of romantisch, maar voor ons onvergetelijk. Het heeft ons bij elkaar gebracht en dat maakt het een heel speciale date!

‘Al na die eerste date voelden we allebei dat we voor elkaar bestemd waren en kregen we een relatie’

Foto: Patrick Sundermeijer

Na vijf jaar had Yelena (39) haar match!

‘Huisje-boompje-beestje had ik al. Wat ik zocht was liefde’

“Ik werkte in de modevormgeving, een carrièregerichte wereld waarbij hard werken de norm is. Er speelden veel leuke, maar ook stressvolle dingen in mijn leven. Die waren uiteindelijk de trigger voor de acute psychose waarin ik belandde. Mijn moeder kwam me dagelijks bezoeken in het ziekenhuis en ik besepte dat werk niet alles is en dat het fijn is om iemand te hebben in je leven. Nadat ik weer was opgeknapt, ben ik gaan daten. Dat was in 2014. De eerste dates verliepen onzeker, ik was onzeker. Maar al snel raakte ik eraan gewend en wist ik wat ik wel en niet belangrijk vond. **Zo vond ik het belangrijk om open te zijn over mijn psychische kwetsbaarheid** en daarnaast wilde ik ook mijn kindervens bespreken. Ik werd heel assertief. Toch had ik in al die jaren daten met niemand een echte match. Soms gaf ik het een kans en leidde het tot een korte relatie, maar nooit tot iets blijvends. Totdat ik Hincó ontmoette. Via Tinder had ik contact gezocht met hem. Ik wilde meteen afspreken en Hincó vond die voortvarendheid wel fijn. Ik was zijn eerste date en later vertelde hij me dat hij het zo spannend vond, dat hij bijna was omgedraaid. Maar wat hij zag, beviel hem, dus kwam hij toch naar me toe. Ik vroeg hem meteen of hij mijn profiel gelezen had. ‘Huisje-boompje-beestje heb ik al. Wat ik zoek is liefde,’ zei ik hem. We gingen naar het café van een cultureel centrum. Hij was heel open, net als ik. Beiden hadden we zo onze uitdagingen overwonnen en ik vond

het heel prettig dat ook hij kwetsbaar durfde te zijn. Ik kreeg de indruk dat hij nu zijn leven op de rit had en dat vond ik aantrekkelijk. Ik zag dat er de volgende dag een lezing in het centrum werd gehouden waar ik graag naartoe wilde. ‘Ik ga mee,’ zei hij spontaan. En op die tweede date kreeg ik een cadeautje van hem. Ik moest het thuis maar beter bekijken, zei hij. Daar zag ik dat het een handgemaakt beertje was, zijn moeder had het gemaakt. Het was prachtig handwerk, dat zag ik meteen. **Dat cadeautje was voor mij het teken dat Hincó de ware voor mij is.** Ik besloot om ervoor te gaan. En voor Hincó was de datum van onze eerste date een teken. Het was op 14 januari, de verjaardag van zijn overleden zus. Voor hem was het symbolisch dat we elkaar precies op die dag voor het eerst ontmoetten. We zijn dus al sinds 2019 samen en hebben al heel wat meegemaakt in al die jaren. Ik raakte zwanger en ons eerste kindje werd stil geboren. Een ontzettend verdrietige en tragische gebeurtenis, de nasleep was ook heel intens. De arts die betrokken was bij de geboorte, heeft een schadeclaim moeten betalen. Dat geld hebben we

‘Beiden hadden we onze uitdagingen overwonnen en ik vond het heel prettig dat ook hij kwetsbaar durfde te zijn’

ingezet om ons leven verder vorm te geven. Ik heb door onze relatie de ruimte gekregen om te kiezen voor mijn kunstpraktijk Yelena Myshko en Hincó is door mijn invloed gaan ondernemen en heeft een eigen glazenwassersbedrijf opgezet. Inmiddels hebben we ook een dochtertje, Lotta, van drieënhalft. **Het is waar, het is fijn om iemand te hebben om mee samen te zijn.** Ik ben blij dat ik ervoor gekozen heb om ervoor te gaan!” ■

